

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr.4 din 11.03.2005

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Biroul vamal prin adresa din 03.02.2005 asupra contestatiei depuse de x impotriva masurilor dispuse de organele de control din cadrul Biroului vamal prin actul constatator din 24.01.2005 si procesul verbal privind calculul dobanzilor si penalitatilor de intarziere din 24.01.2005, privind virarea la bugetul statului a sumei obligatiilor fiscale suplimentare, reprezentand:

- datorie vamala;
- dobanzi aferente datoriei vamale;
- penalitati de intarziere aferente datoriei vamale.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in temeiul Legii nr.174/2004.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.174 si art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, x solicita anulara actului constatator din 24.01.2005, incheiat de Biroul vamal, motivand urmatoarele:

La sfarsitul lunii septembrie 2001, s-a deplasat la Vama, in vederea achizitionarii autoturismului marca OPEL VECTRA, autoturism ce a fost achizitionat in Germania si introdus la acea data in tara de numitul y, persoana care asa cum rezulta din continutul Cartii verzi a autoturismului, figura ca sofer, insa in realitate era angajat al unei societati.

Autoturismul a fost achizitionat printr-un contract de vanzare- cumparare, incheiat cu societatea, in calitate de cumparatoare, fapt ce reiese din actul incheiat in limba germana la data de 26.09.2001.

La introducerea in tara a autoturismului, invocand si culpa directa a organelor de control vamal, avand in vedere si faptul ca nu este cunoscator de limba germana, fiind indus in eroare si de persoana care a adus in tara autoturismul, a fost incheiat un alt contract de vanzare cumparare- cumparare, in care in calitate de cumparator x si nu societatea, precum era in contractul anterior.

Tot x, după controlul întregii documentații efectuate de autoritățile vamale, a achitat datoria vamală.

Ulterior, la data de 9 octombrie 2001, a fost înmatriculat autoturismul de către x, acest lucru neputându-se face fără ca toate taxele vamale să fie achitate.

Singurul argument invocat de Biroul vamal pentru recalcularea datoriei vamale a fost acela că, în urma verificărilor efectuate, nu a putut fi identificat vânzătorul de către autoritățile vamale germane, astfel neputându-se confirma că autoturismul este originar în sensul Acordului România- U.E.

Faptul că vânzătorul nu a fost găsit nu justifică măsura adoptată, iar în ceea ce privește originea autoturismului ea rezultă cu claritate nu numai din actele de proveniență, ci și raportat la marca lui.

Mai mult, autoturismul a fost înmatriculat la data de 9 octombrie 2001, după îndeplinirea tuturor formalităților vamale, iar hotărârea invocată în cadrul Actului constatator, respectiv Hotărârea Guvernului nr.1114/19 noiembrie 2001 a fost emisă ulterior, efectele ei neputând retroactiva.

În drept, este invocat art.166 din Codul vamal.

II. Prin actul constatator din 24.01.2005, întocmit de organele vamale din cadrul Biroului vamal, s-au constatat următoarele:

Actul constatator a fost întocmit ca urmare a adresei Autorității Naționale a Vămilor din 05.07.2004 și a Direcției Regionale Vamale din 12.07.2004, prin care se comunică faptul că marfa acoperită de certificatul EUR1 nr. D 237553 nu beneficiază de regim tarifar preferențial, fiind de origine preferențială nedeterminată în sensul Acordului România-U.E.

Comunicarea a fost făcută în urma răspunsului administrației vamale germane, la solicitarea de control " a posteriori" cerută de Biroul vamal cu adresa din 06.11.2002.

Astfel, organele vamale au stabilit în sarcina titularului de operațiune datorie vamală, în temeiul art.107 din Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

Prin procesul verbal privind calculul dobanzilor și penalităților de întârziere din 24.01.2005, organele vamale au stabilit în temeiul art. 114 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru neachitarea la scadență a datoriei vamale, penalități de întârziere și dobânzi.

III. Luând în considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestator, documentele anexate la dosarul contestației, precum și actele normative invocate de contestator și de organele de control, s-au reținut următoarele:

Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca x datoreaza drepturi vamale cu dobanzile si penalitatile de intarziere aferente, stabilita de organele vamale pentru autoturismul OPEL VECTRA importat, in conditiile in care nu beneficiaza de regimul tarifar preferential.

In fapt, Biroul vamal, prin adresa din 06.11.2002, solicita Autoritatii Nationale a Vamilor transmiterea la autoritatea germana a certificatului EUR 1 nr. D 237553, in vederea confirmarii autenticitatii acestuia.

Cu adresa din 05.07.2004, Autoritatea Nationala a Vamilor comunica faptul ca Administratia vamala germana nu a putut efectua controlul ulterior deoarece exportatorul inregistrat in caseta 1 a certificatului mentionat nu a fost gasit la adresa data si nici la alta.

In acest caz nu se poate confirma faptul ca autoturismul este originar in sensul Acordului Romania - U.E. deci autoturismul nu beneficiaza de regimul tarifar preferential.

In drept, art. 17 alin. (1) din Decizia nr. 1/1997 a Consiliului de Asociere privind modificarea Protocolului nr. 4 referitor la definirea notiunii de "produse originare" si la metodele de cooperare administrativa, precizeaza:

"(1) Certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1 este eliberat de catre autoritatile vamale ale tarii exportatoare, pe baza cererii scrise a exportatorului, sau, sub raspunderea exportatorului, de catre reprezentantul sau autorizat."

Certificatul de circulatie EUR 1 nr. D 237553 nu indeplineste nici conditiile de forma, respectiv caseta 3 nu este completata cu numele importatorului, adresa, tara, etc. si nici cele referitoare modul de scriere a caracterelor de mana, conform art. 17 alin. (2) din aceeaasi decizie, care prevede:

"(2) In acest scop exportatorul sau reprezentantul sau autorizat completeaza atat certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1, cat si formularul de cerere (...). Aceste formulare se completeaza intr-una din limbile in care este redactat acest protocol si conform prevederilor legale ale tarii de export. Formularele completate cu caractere de mana trebuie scrise cu cerneala, cu majuscule."

Intrucat au existat suspiciuni cu privire la autenticitatea certificatului EUR 1 nr. D 237553, cu adresa din 06.11.2002 a Biroului vamal s-a solicitat verificarea acestuia conform prevederilor art. 32 alin. (1) din Decizia nr. 1/1997 privind modificarea Protocolului nr. 4 referitor la definirea notiunii de "produse originare" si la metodele de cooperare administrativa, care precizeaza:

"1. Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza prin sondaj sau ori de cate ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni intemeiate in legatura cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor in cauza sau cu indeplinirea celorlalte conditii stipulate in acest protocol."

Art. 107 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei prevede:

"In toate cazurile in care, in urma verificarii dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferential a fost neintemeiata, autoritatea

vamala ia masuri pentru recuperarea datoriei vamale prin intocmirea de acte constatatoare."

In temeiul prevederilor legale citate si avand in vedere documentele anexate la dosarul contestatiei, s-a retinut ca, intrucat certificatul de origine EUR 1 nr. 237553 a fost invalidat de catre autoritatea vamala germana in urma controlului "a posteriori", conform adresei din data de 14.06.2004 si a vizei din caseta 14 a certificatului EUR 1 nr. D 237553, acordarea regimului preferential a fost neintemeiata, prin urmare organele vamale au procedat in mod legal la recuperarea datoriei vamale si la stabilirea dobanzilor si a penalitatilor de intarziere.

Motivatia contestatorului ca autoturismul a fost achizitionat de catre societate in urma incheierii contractului de vanzare- cumparare din data de 26.09.2001 si ca ulterior, la introducerea autoturismului in tara, a fost incheiat un alt contract de vanzare- cumparare intre cu x in calitate de cumparator, fiind invocata culpa directa a organelor de control vamal, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat organelor vamale le-a fost prezentat doar contactul de vanzare- cumparare incheiat in data de 26.09.2001. Tot x a fost cel care a achitat datoria vamala stabilita de catre organele vamale, asa cum rezulta din chitanta din data de 3 octombrie 2001, anexata la dosarul contestatiei.

Nici sustinerea contestatorului ca Hotararea Guvernului nr. 1114/19 noiembrie 2001, invocata in actul constatator, a intrat in vigoare ulterior indeplinirii formalitatilor vamale, avand in vedere ca autoturismul a fost inmatriculat la data de 9 octombrie 2001, nu poate fi retinuta deoarece acest act normativ era in vigoare la data de 24.01.2005, cand a fost intocmit actul constatator nr. 131. Mai mult, prevederile art. 107 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, invocate in actul constatator nr. 131/24.01.2005, sunt identice cu cele ale art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 626/1997, act normativ care era in vigoare la data introducerii in tara a autoturismului si a vamuirii acestuia.

Art. 166 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in baza caruia a fost formulata contestatia, nu mai este in vigoare din data de 06.02.2001, fiind abrogat prin art. 16 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 179 si art. 185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

Respingerea contestatiei formulate de x, ca neintemeiata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 30 de zile de la comunicare.